

“Volia posar a prova els límits de tolerància dels indis, sobretot religiosos”

Aravind Adiga (Madràs, Índia, 1974) ha guanyat el premi de narrativa anglesa Man Booker 2008 amb la seva primera novel·la, *Tigre blanc*, ambientada a l'Índia. Ha estat publicada en català per Amsterdam Llibres. Ha estudiat a les universitats de Columbia, als Estats Units, i a Oxford, Anglaterra, i ha treballat per a la revista *Time* i el diari *Financial Times*.

—El personatge narrador, Balram, un servent que arriba a empresari gràcies a actuar sense escrúpols i per la via de l'assassinat, és un cas representatiu o és només una creació literària que us serveix d'excusa per a fer una crònica realista i punyent de l'Índia actual?

—El personatge és basat en persones que vaig entrevistar a Bengaluru, encuriós pel fenomen de la nova economia emergent, que ha donat un impuls nou a la classe mitjana. I em vaig demanar si podia sorgir de la classe baixa, amb un passat fosc i històries similars a Balram, i arribar, com fa ell, a empresari del taxi. A l'Índia és molt difícil d'escapar del teu passat, de la teva condició social. Fins i tot et marca l'accent del teu dialecte. Però a Bengaluru, capital de la tecnologia i la subcontractació, el passat no importa.

—Les peripècies del protagonista només poden passar, com dieu, a Bengaluru, però la situació de corrupció generalitzada que denunciieu, als sectors de l'ensenyament i la sanitat, i també la policia, deu ser un mal general indi, no?

—Sí. Del tot. La novel·la no es limita a parlar d'allò que és específic de Bengaluru. Al final, el seu crim queda impune perquè corromp la policia, fent-la entrar al negoci que ha muntat. I això és corrent, a l'Índia.

—La corrupció s'hi manté tan forta com sempre?

—Sí. S'hi manté perquè beneficia la classe mitjana. Si tens un accident i pots culpar-ne el teu xofer, un servent teu inferior, perquè és fàcil de corrompre la policia, la corrupció t'és beneficiosa.

—Per què heu utilitzat la tècnica de la carta, a l'hora d'escriure aquest relat autobiogràfic del vostre personatge?

—Perquè el lector no confongui la veu del narrador amb la de l'autor. El risc de confusió hi era, i calia evitar-lo. A més, el fet que es quedi a la nit escrivint la carta, per capítols, el

TINA BAGUE
Aravind Adiga ha visitat Barcelona per presentar la traducció catalana de *Tigre blanc*, publicada per Amsterdam Llibres.

fa excèntric, a ulls del lector, fins al punt que el pot prendre per boig o desequilibrat.

—I per què la dirigeix al primer ministre xinès?

—Va visitar l'Índia el 2005 i va ser una visita molt important perquè volia saber com se n'havien sortit els empresaris indis. També el vaig triar perquè així parlava de l'home groc, el xinès, i de l'home bru, l'indi, els que diuen que dominaran el món en el futur. M'anava bé que el lector hi reflexionés.

—A banda de les persones que us van ajudar a construir el personatge, vàreu pensar en cap creació literària?

—Penso que n'hi ha molts, com el meu Balram. Penso en *L'home invisible*, de Ralph Ellison, o bé en l'heroi de *Memòries del subsòl*, de Dostoievski.

—Els vostres autors preferits pertanyen a la literatura universal?

—Sí, sobretot els escriptors russos del XIX, Tolstoi, Dostoievski i Turguenev. Turguenev em parla més directament que els autors indis.

Els russos són autors que vénen d'una classe benestant i parlen dels marginats de la història.

—La novel·la és molt crítica. L'escriptor del vostre país pot dir tot allò que vulgui perquè hi ha llibertat de premsa o perquè la gent que llegeix és una minoria?

—Quan la vaig escriure no pensava a publicar-la i, per tant, la vaig escriure amb una llibertat total. Més encara, la vaig escriure amb la intenció de crear polèmica i posar a prova els límits de tolerància dels indis, sobretot els religiosos. Políticament, l'Índia és liberal, però la societat és dictatorial. Un cop publicada ha tingut molt d'èxit, entre els qui llegeixen anglès, i això provaria que sí, que hi ha llibertat. Però els indis que llegeixen anglès són liberals. La prova arribarà quan es tradueixi a totes les llengües índies.

—A més de fer una novel·la testimonial, per una banda, i divertida, per una altra, teníeu cap intenció de denúncia?

—Sí. Volia fer enfadar tant les dretes com les esquerres. Els conservadors, perquè amaguen o es giren d'esquena a la realitat del pobre, i els liberals perquè donen una imatge del pobre molt simplista.

Lluís Bonada